દિલેર દિલશેર

ઉર્ફે ૧૬૪૪

ચોરી વ સરજોરી.

ખેલકા ગાના

જિસકો

મુનશી વિનાયક પ્રસાદ તાલિબને

વાસ્તે વિકટોરિયા નાટક મંડલીકે તસનીફ કીયા.

મુમ્બઈ:

ન્હાનાભાઈ રૂસ્તમજી રાણીનાકા યુનિયન પ્રેસમેં છાપા હય.

૧૮૯૦

કિમત પાંચ આના.

દિલેર દિલશેર

ઉર્ફે

ચોરી વ સરજોરી

ખેલકા ગાના

જિસકો

મુનશી વિનાયક પ્રસાદ તાલિબને

વાસ્તે વિકટોરિયા નાટક મંડલીકે તસનીફ કીયા.

મુમ્બઈ:
ન્હાનાભાઈ રૂસ્તમજી રાણીનાકા યુનિયન પ્રેસમેં છાપા હય.
૧૮૯૦

કિમત પાંચ આના.

તખ્તય નાટક.

મુશરરફ .... શહર ઔરંગાબાદકા યક રઇસ—કારખાનેદાર.
નામદારખાં .. શહર મુર્શિદાબાદકા યક રઇસ—તિજારતમેં મુશરરફકા શરીક.
ખુશબખ્ત .. ઔરંગાબાદકા યક રઇસ—દિલારામકા પહલા તલબગાર, બઅદ રયહાનકા શૌહર.
દિલશેર .... મુશરરફાબાદકા યક ઇશ્તિહારી બાગી.
બેદિલ .... દિલશેરકા બુજદિલ સાથી.
બહરામ .... લઅલગંજકા રહનેવાલા—છુપા ઠગ.
અમાનત .. એક ઐયાર.
જમીંદાર .. ઔરંગાબાદકા પટેલ.
નૂરજહાન .. મુશરરફજાહકી બીબી.
દિલારામ .. મુશરરફજાહકી ભતીજી—દિલશેરકી મઅશૂક, બઅદ બીબી.
રયહાન .... દિલશેરકી બેટી—બઅદ ખુશબખ્તકી બીબી.
અલ્લામા .. બહરામકી બીબી.

કોતવાલ, હકીમ, સિપાહી, નૌકર, લૌંડી, સહેલી, દારોગાસરા, લડકા, વગયરા.

મુકામ—ઔરંગાબાદ, મુર્શિદાબાદ, ઔર લઅલગંજ.

ઇત્તલાયે આમ.

બનામે યઝદાં.

દિલેર દિલશેર

ઉર્ફ

ચોરી વ સરઝોરી.

બાબ પહલા—દિખાવ પહલા.

ખુશબખ્ત—આયે પરન્દે સુનાયે મસ્ત સદા ઝુમ ઝુમ સાત સાત—આયે.
ખિલે ફૂલ જાત જાત, કિયે લઅ્લ હીરે માત,
આઈ રસભરી પ્રભાત, જાત રાત—આયે.
જાજમ લાસાની, સબજે બિછાયે ધાની,
ગાતે તયૂર સબ મિલકે, ખિલખિલકે તિરાને સુહાને હક઼ક઼ાની.
ચાંદકી સાફ રૂપેરી નૂરાની ચાદર તાની,
બાદે બહાર લહકાતી દહકાતી ગુલોંકી પેશાની નૂરાની—આયે.

ખુશબખ્ત—બલાકા ધમાકા કડાકા સુના થા ક્યા બ ખુદા ભલા—બલા૦
શાયદ અય યાર લુટેરે આયે ક્યું તુમ ઇસ બનમેં લાયે લુટવાયે,
જી હય ડરસે મેરા પારા પારા—બલાકા.
ખયર મુઝતર ન હો જિન્હાર નહીં ઘબરાવો,
કામ હિમ્મતકા જ઼રા સાથ મેરે ફરમાવો—શાયદ.

દિલશેર—મિલી અચ્છી હમેં તહરીર, ખુલી હમ દોનોંકી તકદીર—મિલી.
ફઝલે ખુદા હય, દૂર બલા હય,
ચલો વહાં અબ બનકે અમીર, મેરે મુશીર—મિલી.

બેદિલ——જો ખાના આપ ખાના, હમકો ખિલાના,
મત ગરમાના, મત શરમાના, મત હંસના હંસવાના,
ન ગુલ મચાના યા ટરરાના, યારાના અંદાજ દિખાના—હમકો.
ખાના પીના મજે ઉડાના, લે દેકે ભાગ આના,
ફંસનેકે રસ્તે મત જાના, ફંસ જાના તો જાન બચાના—હમકો.

બાબ પહલા—દિખાવ દૂસરા.

દિલારામ—ખિલ ખિલ છિટક છિટક રહી ચાંદની,
બનઠન આઇ જયસી ગોરી ભોરી કામિની—ખિલ.
તારે તમામ ખિલ રહે ભરે નૂર નગ જયસે નેક અનેક જડે,
સોહે કયસી તારે ભરી પ્યારી પ્યારી યામિની—ખિલ.
આઇબહાર મોતિયા ખિલે ડાગ, જાહી જૂહી હારસિંગાર ખિલે,
ડાલી ડાલી લાલી જયસી સૂહેવાલી ભામિની—ખિલ.

દિલારામ—ક્યા નાજ તેરા અય બુતે તન્નાજ ગજબ હય,
ગર નાજ કિયામત હય તો અંદાજ ગજબ હય—ક્યા.
ક્યા કાટ હય અલ્લાહરે ઉસ તેગે નિગહકી,
ઉસ પર લબે મયગુંકાભિ એજાજ ગજબ હય—ક્યા.
દિલ લેનેમેં ગર તુઝકો હય યકતાઇકા દઅવા,
જી ઓનેમેંભિ તાલિબે જાંબાજ ગજબ હય—ક્યા.

બેદિલ—બને હો નાદાન તુમ કે લડકે, ઇલાહી તોબા ઇલાહી તોબા,
જો બયઠે હો ઇસ જગહ અકડકે, ઇલાહી તોબા ઇલાહી તોબા.

હલાક તુમ આપ હોગે બેશક, હમેંભિ તુમ લે મરોગે બેશક,
મરોગે તુમ દારહી પ ચઢકે, ઇલાહી તોબા ઇલાહી તોબા.
હમારી અબભી સલાહ માનો, હમેં ગર અપના રફીક જાનો,
યહાંસે ચુપચાપ ચલદો તડકે, ઇલાહી તોબા ઇલાહી તોબા.

દિલશેર—મતલબકે કિશ્તીમેં બયઠે હિમ્મતકો પતવાર કરે,
બહરે જહાંમેં મુશકિલકે મૌજોંકો વોહી પાર કરે.
હારભિ હો તો હારસે જી છોટા ન કભી જિનહાર કરે,
હિમ્મત બાંધે ખ્વારકોભી વહ ગુલદસ્તા યા હાર કરે.
હૂં મયઁ સરપર તેરે ફિર તૂ ખૌફ હય ક્યૂં બેકાર કરે,
દાર પ ચઢનેવાલેંકો ચાહે તો ખુદા સરદાર કરે.

બેદિલ—આફતમેં ક્યૂં હમકો ડાલે જાતા હય લાહૌલ વલા,
સમઝાતા હૂં જબતો તૂ ટરરાતા હય લાહૌલ વલા.
મત લે સરપર જોખમ યહ ઢબ ચલનેકા જિનહાર નહીં,
શેરકે મુંહમેં ઘુસકે ક્યા તૂ પાતા હય લાહૌલ વલા.
અંધા હય ગિરતા હય કુવેમેં સુઝ નહીં પડતા તુઝકો,
આંખ ઉસપર ઉલ્ટા હમકો દિખલાતા હય લાહૌલ વલા.

બાબ પહલા—દિખાવ તીસરા.

દિલારામ—

કયસી સોભા ચંદ્ર બદનકી, દેખત સુધ બુધ ગઈ તન મનકી—કયસી.
દંત કટારી વહ મતવારી, ઢબ સયનનકી છબ નયનનકી—કયસી.
મધુર મદન મનમોહન મૂરત, ચંચલ ચાલ ચપલ ચિતવનકી—કયસી.
કાદિરને મન છીન લિયો હય, વા બિન નાહીં જાન બચનકી—કયસી.

દિલશેર—

દીવાના હૂં હુસ્યાર હોકર, આપ બિકા મયઁ ખરીદાર હોકર.—દીવાના.
ગજકે જો દિલ થા પહલૂમેં મેરે, આયા હય આંખોંસે વહ પ્યાર હોકર–દીવાના.

ફરમાન મુઝકો હો જાનેમન તો, દરપ રહું તેરે દીવાર હોકર—દીવાના.
રોજે અજલસે પયદા હુવેથે, તેરેહિ તાલિબે દીદાર હોકર—દીવાના.

દિલારામ—નાહિં નાહિં યહાં પાસ મેરે આ,
કોઈ દેખે ન જાજા સિધાર જા—નાહિં.
નામ હોગા મેરા બદ છોડ પ્યારે રદ કદ,
હું મયઁ અનારી નાર, નર તૂ હય પરાયા—નાહિં.

દિલારામ—એકસ હું મયઁ એકસકા સતાના નહીં અચ્છા,
દિલ લેકે સનમ જાન છુડાના નહીં અચ્છા—એકસ.
ક્યા ડર ગયે તુમ મેરે ગલે પડનેસે જાની,
કરતે હો બહાના યહ બહાના નહીં અચ્છા.—એકસ.

દિલારામ—નિકલે દમ જિસદમ મેરા, હો નામ લબોંપર તેરા—નિકલે.
હજાર અય પ્યારે કાદિર તુ અગર બદ હો હજારોંમેં,
કહીં દિલશેરરાભી હો અગર તુ નાબકારોંમેં,
સુના કરતી હું જિસ્કો હય વહ યકતા બદ-શઆરોંમેં,
મગર મેરી નજરમેં યેક હય સૌ ગુલ-ઉજારોંમેં.
ફિરભી તૂ હમદમ મેરા—હો નામ.

દિલારામ—મેરે તુ મન ભાયારે બાંકે યાર,
તોપે ડાલું જિયા મયઁ પ્યારે વાર—મન.
જિવન મરન મોરા હાથ હય તિહારે નાથ,
ચેરી તેરી મયઁ તુ મેરે પ્રાન અધાર—મન.

દિલારામ—મિલા ન ખાકમેં હમકો તુ જાકે અય પ્યારે,
ન પાયમાલ કર અબ, સર ચઢાકે અય પ્યારે.—મિલા.
મયઁ અપને જાનસે જાવુંગી તેરા ક્યા બિગડા,
ભલા હય તૂતો યહ બાતેં બનાકે અય પ્યારે.—મિલા.

ન બાવફાસે જફા કર અરે ખુદાસે ડર,
રહા હય કૌન કિસીકો સતાકે અય પ્યારે?—મિલા૦
જો જાનાહિ હય તો લે સર મેરા ઉડાતા જા,
ખડી હૂં શૌકસે મયઁ સર ઝુકાકે અય પ્યારે.—મિલા૦

ખુશબખ્ત—આજ હય સારી બાત ન્યારી,
રહી ન યાદ મેરી પ્યારી, ખ્વારી, જારી,
થી જો માન જાન મેરી આન બાન,
આજ રહી વ્હો નહીં તમામ દિલદારી, ગમખ્વારી—આજ.
ઘાયલ બિસમિલ હૂં મયઁ ગાફિલ,
તેરે ગમમેં તારતાર પયરહન, જાર પુર મુહન,
હુઈ હય યાર બેકારી, બેદારી, બેજારી—આજ.

દિલારામ—નહીં ઇસમેં કિસી તૌર ખતા મેરી—નહીં.
રહો બચે તુમ ઇશ્કો અલમસે,
હકમેં તુમારે હય હકસે દુઆ મેરી—નહીં.

ખુશબખ્ત—હમસે જો વહ થા કિયા કરાર શાદીકા—હમસે.
કૌલો કરાર, દારોમદાર, ક્યા હુવા, કહાં ગયા ભલા?—હમસે.

દિલારામ—કિયાથા જજબયે દિલને તેરે મુઝપર અસર પહલે,
તેરેહી ખુશ નિગાહોંસે લડી અપની નજર પહલે.—કિયાથા.
જબતક સૂરજ થા છિપા મહપર થી ક્યા આબ,
નિકલા જબ ખુરશીદ તો ફીકા હય મહતાબ,
લિયા દિલ શેરને દિલ જોકે થા ખુશબખ્ત પર પહલે.—કિયા૦
કાબૂમેં જબ દિલ નહીં, મેરી ક્યા તકસીર,
દિલકી હય સારી ખતા મયઁ ખુદ હૂં દિલગીર,
હુઈ મજબૂર અબ, મુખ્તાર થી અય બેખબર પહલે.—કિ૦

બાબ પહેલા—પરદા ચૌથા.

—o—

દિલશેર——જાને દે અય ભૈયા મત રો નાન,
તેરા કભી મયઁ સાથ ન છોડું—જાને.
જાન બદનમેં હય જબતક અય ભાઇ,
સાથી અપના તુ જાન—જાને.

ખુશબખ્ત—પાઇ હય સુબૂત ખુબ અબ રહી ન કમી,
ખુશી હુઈ ખુર્રમી, ન રહા નિશાને ગમી, બેકલી રમી,
બાલ બાલ સબ, ખ્યાલ ખ્યાલ સબ, હાલ ચાલ સબ,
મિલા હસબ વ નસબ અબ ગઇ ખમી,
ફરેબ જઅ્લ તમામ થી યહ જમી—પાઈ.
યાર ગાર ચોર દિલશેરકા યહ થા, ભેસ બના નવાબકા,
કલામ ઝુઠ, નામ ઝુઠ, કામ ઝુઠ, ખુલી નવાબી હમદમી,
તલાશ મેરે ફિક્રકી થમી થમી—પાઈ.

દિલશેર——જિયા ડરકર તોરી કાહે ભરભર આવે છતીયાં,
કયસી બતીયાં, ડરસે ઝુઠહિ સુનાવે,
કાહે તુ ભયાનક મુંહ અપના બિચકાવે—જિયા.
ચલ તુ વતન અપને ચલના, અબ હય લાજિમ,
વહાં બાતેં હયઁ કઈ બનાના,
ફિરતો ગુજર ઝટપટ જાવે દુખકી રતીયાંરે—જિયા.

બેદિલ——ઓ દહશત પુર વહશત તૂ જબતક હય સાત,
હિમ્મતકી બાજી હય માત.
હય આફતકે હયબતસે સુહબત દિન રાત,
હિમ્મતકી બાજી હય માત.
તૂ જંગલમેં આઈ કહલાઇ શયતાન,
ત દંગલમેં આઈ થરરાયા ઇન્સાન,

નાકામી બદનામી હય તેરી સૌગાત,
હિમ્મતકી બાઝી હય માત.
હિમ્મતકી બાઝી હય માત, બદઝાત,
હિમ્મતકી બાઝી હય માત,
તૂ બદમેં જો આતી, નેકીસે ગર જાતી,
તો હોતી ક્યા અચ્છીસી બાત.—ઓ.

બાબ પહલા—દિખાવ પાંચવા.

ખુશબખ્ત—હમસરે ચશ્મે બુતાં શામો સહર ગર્દિશમેં હૂં,
ચર્ખસા અય આસમાં આઠો પહર ગર્દિશમેં હૂં.—હમસરે.
કાર હય ફિરનાહિ મેરા રાત દિન પરકારસા,
ચૂં દિમાગે સાહિબે દૌરાંને સર ગર્દિશમેં હૂં—હમસરે.
તાલિબે દીદારે સાકી હૂં મગર અય દોસ્તો,
મિસ્લે સાગર કિસ લિયે મયઁ ઉમ્રભર ગર્દિશમેં હૂં—હમ૦

ખુશબખ્ત—શ્ઓલારૂખોંકી ઝલકપર મત મચલના દેખના,
તિફલે દિલ ઇસ આગસે બચના, સંભલના દેખના—શ્ઓ૦
ઝુલ્ફકો ઝંઝીરસે કમ જાન મત અય બુલ હવસ,
હોગા ફિર ઇસ કયદસે મુશ્કિલ નિકલના દેખના—શ્ઓ૦
ખૂન હોગા કર ન તૂ દસ્તે હિનાઈકા ખિયાલ,
દેખના હોગા તુઝે ફિર હાથ મલના દેખના—શ્ઓ૦

રયહાન——ભલા ક્યૂં દિલ નહીં નિસાર હો,
અગર હો રશ્કે ચમન જો અયસા સજન,
ચાલ ચલન, આન સુહાવન, જાન લુભાવન—દિલ.
મધુર મનોહર છબ ઢબ સુંદર,
બાર બાર કરૂં નિસાર તન મન—દિલ.

રયહાન——જા જા મત કર ઐયારી બદકારી માન માન,
દે ડાલૂંગી જાન છોડ જાન માન—મત કર.
જાવું તેરા ઘર અભી છોડકર, હોગી અગર ખૂંખારી,
જાની જાની તેરી મયઁને આનાકાની સારી—જા જા.

રયહાન——અગર મગર મત કર નાહિ રગર ઝગર ભાવેરી.—અગર,
અરજ બરજ કરત હારી, ગરજ તોહે પ્યારી,
નજર મોપર કહરકી ક્યૂં, કરકે તૂ ડરાવેરી.—અગર.

ખુશબખ્ત—મેરી આંખોંમેં બસેરા કરો આજાવો આવો,
મયઁ હૂં ખિદમતમેં મૌજૂદ, જરા ખૌફ ન ખાવો—મેરી.
જયસે ગુલોંકે રે બીચ રહેં બૂરે,
નજર જિગરમેં આવો છિપજાવો, છિપજાવો—મેરી.
બાઇસ તુમારેહી જીતા બચા હૂં મયઁ,
સનમ કરમ કરકે દિલદારી ફરમાવો—મેરી.

બાબ પહલા તમામ.

બાબ દૂસરા—દિખાવ પહલા.

—o—

રયહાન——જાગો જાગો જાગો પિયા જાગો રયન બીત ગઇ,
ઝુમ ઝુમ આઈ સબા મોર શોર ભોર ભઈ—જાગો.
સબ્જ બાગ, ફૂલ ખિલે, રાજ તાજ સાજ સજે,
શાખે નખ્લ તખ્ત બના, રંગ રૂપ ઠાટ નઇ—જાગો.

રયહાન——લરજત દરકત ડર પાવે,
છતિયાં હમારી પ્યારે બતિયાં તેહારી સારે,
તનમેં મન ઘબરાવે—લરજત.
ધરધર ધરકત છતિયન મોરી, થરથરથર કાંપત ગોરી,
હૂં મયઁ દિનકી થોરી ભોરી, કયસે બચન સુનાવે—લરજત.

રયહાન—હાય હોત મોરા હાલ તોરે ચિંતાસે બેહાલ,
નાહિ હય સાજન કોઇ સંગી સાતી,
બતિયાં સુનાવત ધડકત છાતી,
નૈયનન ભરભર નીર બહાતી,
જિયરા ડરત હય જાન હય નિઢાલ.—હાય.

લોંડી——આઇ હય સવારી આઇ, જાકે મયઁ બુલાકે લાઇ.—આઇ.
ચલિયે ઇસીદમ, મિલકે ચલેં હમ,
લાયેં અભી જા દવાઇ—આઇ.

બાબ દૂસરા—દિખાવ દૂસરા.

—o—

રયહાન—સંગ તેરે કભી તો ન જાવું, તોહે હાલ સુનાવું,
જલદી લાવું દારૂ ઉસ્કો મયઁ પિલવાવું,
ઉસ્કે દુખસે તો ઘબરાવું—સંગ.
કૌન ખબર લેવે, જાન વહ બિચારા દેવે,
જાનેદે મનાવું તોહે અરજ સુનાવું—સંગ.

બાબ દૂસરા—દિખાવ તીસરા.

—o—

અમાનત—
અય હવસ ફિરાતી કહાં કહાં, હર તરફ જહાંમેં યહાં વહાં,
હમ નજર ઉઠાતે જહાં જહાં, ઘર તેરાહિ પાતે અયાં નિહાં—અય.
હર જગહ શિકમકી ભરાભરી, હર તરફ દિરમકી ઘરાઘરી,
હો સકે ન ઉસ્કી બરાબરી, જો ગલેકો કાટે નિહાં અયાં—અય.
તબ લગે નિશાના મતલબકા, જબ હજમ ખજાના હો સબકા,
હમ ફિરે જહાંમેં જહાં તહાં, સબ શિકમકા બંદા મિલા યહાં—અય.

બેદિલ—કલકત્તા ધાકા દિલ્લી લખનૌ આગરા તમામ,
સિંગાપુર પિનંગ રંગુન બરમા માંડલા મુકામ,
મદ્રાસો લંકા બમ્બઈ સૂરત કિશ્વરે નિજામ,
પેશાવર અલીમસજિદ પિન્ડી સિંધ લાકલામ,
ઘૂમે ચયનસે દવામ, બચે છાનકે તમામ,
ચાંદી સોના મોતી હીરા પાયા ખુબસા મુદામ.
ખાતિરદારી શૌકસે કરતે ખાસો આમ,
હાજિર સારી નઅમતેં મુકતમેં મુદામ,
ખાના પીના ઘૂમના રંજ ગમ હરામ,
ઇજ્જત દૌલત તમકનત ચયન ધૂમધામ—કલકત્તા.
અમરિતસર શક્કર બક્કર ચક્કર માર બેકિયાસ,
કાશીજી લાહોર ઔર ઇલાહાબાદ કરાંચી ખાસ,
યૂરપમેં લંડન પેરિસ દેખા ખૂબ બેહિરાસ,
રજવાડા જયપુર દઅવત જિસમેં સાલમેં પચાસ.
દઅવત સાલમેં પચાસ, નઅમત થાલમેં પચાસ,
નિત બિરયાની બાકરખાંની બોતલ સામને ગિલાસ.
દેખો મેરી જાહ માન, દેખો મેરી શાન,
મિલતા જો વહ જાન્તા મુઝકો અપની જાન,
આંખોંપર ફરમાન સબ, રખતેથે ઇન્સાન,
અછ્છી કિસ્મતે માન્તે, હોતા ગર મિહમાન—કલકત્તા.

બેદિલ—મજા કરો યાર મજા, મજા કરો, નાચો, ગાવો, બજાવો—મજા.
ઘૂમધામ હો મુદામ, ગમકો જરા દેકે રજા,
વાર મજા, પાર મજા, માર મજા, ખાવ પિયો, નાચો ગાવો—મજા.

બાબ દૂસરા તમામ.

બાબ તીસરા—દિખાવ પહલા.

સહેલિયાં—શાદી મુબારક ભાગભરી જમજમ સોહે સોહાગ,
ચમનસી રહે તુ પ્યારી શાદ હરી, હો સદા રંગરાગ,
ચેરી તેરી હો આકે હૂરેં પરી—શાદી.

કંગના બંધાય નાજુક નાજ ભરી, મેરી બનરી નદાન,
જગતમેં રહે તેરી નામવરી, અયશ હો નવ જવાન,
ન કમ હોવે દમભર રાહત જરી— શાદી.

દિલારામ—નહીં મેરા વહ રંજ જો ટાલેસે ટલજાય,
લગા હય ધુન જિસ ચીજમેં બેશક વહ ગલ જાય.
ગમેં નિહાંકી હો ખબર કિસ્કે દિલકો હાય!
ફલકસે દિલકે હાય કબ ગમકા બાદલ જાય.
દેખૂં ક્યા દિખલાય ખુદા, દેખૂં ક્યા ચલ જાય,
જાયે હસરત જાનકી યા દમ અવ્વલ જાય—નહીં.

દિલારામ—સાથ ઉસ્કા મુઝે હર તૌર ગવારાહી થા,
ઉસ્કી દુરીમેં તો મરના મુઝે પ્યારાહી થા.—સાથ.
જાનભી ક્યૂં ન ગયા લેકે તૂ મેરી દિલબર,
દિલતો ઉલફતમેં તેરે કબસે હુવા રાહી થા.—સાથ.
મુઝ બિચારીકો કહીંકા ન કિયા તૂને હાય!
ક્યા તુઝે લૂટનેકો દિલ યહ હમારાહી થા?—સાથ.

દિલદાર—સનમ અલમ ગમ નહિ કરના,
હાજિર હૂં મયઁ હરદમ હોના શાદ કામ તૂ,
ઓ જાની નાદાની કર નહિ ડરના.—સનમ.
ખૌફો ખતર દિલબર આવો છોડો સબ,
જાનહમપકરમ,આજકીજે સનમ,માનલીજેસનમ-હાજિર.

મુશરરફ—અય ભાઇ ક્યા અજાબ પડા હય બેહિસાબ,
મેરે સરપર, મેરે ઘરપર, નામ ડૂબા હય—અય.
મિલા હય મિટ્ટીમેં નામ હમારા સારા, દામ હમારા સારા,
મેરે પરવર, મેરે દાવર, કહર યહ કયસા હય—અય.

દિલારામ—મેરે વાલી જાતે આલી—મેરે.
હુવા ખુદાકે ફજલો કરમસે,

અલમ઼ સિતમ સબ અબતર હમસે,
છૂટી હૂં મયઁ અબતો ગ઼મસે—મેરે.

દિલારામ—યા રબ મયઁ ગિલા કિસ્સે કરૂં કૌન મેરા હય,
ફ઼રિયાદરસ અગ઼ તુહી બસ અય બારે ખ઼ુદા હય.—યા.
કિશ્તી મેરી ગિર્દાબે હિલાકતમેં ફ઼ંસી હય,
અય બહ઼રે કરમ દેખ કે તૂ ઉક઼દા કુશા હય.—યા.
ગુલજ઼ાર ન છોડેગી કભી બુલબુલે શયદા,
સયાદ અગર જ઼ુબહ઼િ કર ડાલે તો ક્યા હય.—યા.
આલૂદા ગ઼ુબાર ઉસ રૂખ઼ે દિલબરકો ન દેખૂં,
હો જાવું તહે ખ઼ાક યહી મેરી દુઆ હય.—યા.

બાબ તીસરા—દિખાવ દૂસરા.

—o—

દિલશેર——પછતાવો નહીં આવો ફ઼િર જાવો ઘરમે,
નાહ઼ક઼ બુરા હ઼ાલ ક્યૂં હય પ્યારી ડરસે—પછતાવો.
ગુજ઼રી રયન આધી ઝટપટ આવો,
હ઼ાજ઼િર હૂં બન્દા મયઁ તેરા ખ઼િદમત કરનેકો સરસે—પછતાવો.

દિલારામ—મયઁ ગ઼રીબ બદ નસીબ હૂં, હાય! ક્યા કરૂં,
મેરા લે સર, યઆક઼ી મગર મત કર તૂ ખ઼્વારી—મયઁ.
મયઁ ઇશ્ક઼કે નશેમેં બેહોશ બેખ઼બર હૂં,
મઅ઼લૂમભી નહીં હય મયઁ કૌન હૂં કિધર હૂં—મેરા.

બાબ તીસરા—દિખાવ તીસરા.

—o—

અમાનત—જિસ્કો દાનાઇમે નહીં કુછ પેશમેં લાના આતા હય,
વહ બસમેં ગયરોંકે પડકે બસ બેબસ હો જાતા હય.

બંદેકો તો બસીકરન ઉચ્ચાટન સબ કુછ આતા હય,
યહ બંદા હૂરોંકો પરિયોંકો ફંન્દેમેં લાતા હય.
જિન્નોંકો તસ્ખીર કિયા બન્દેને બયઠા ખાતા હય,
પાંચ અશ્રફી રોજ સિરાને કોઈ જિન રખ જાતા હય.

બેદિલ——વાહ બિરાદર પાંચ અશ્રફી રોજ અગર તૂ પાતા હય,
ક્યૂં ફિર દૌલતકે ખાતિર તૂ નાહક રંજ ઉઠાતા હય ?

અમાનત—ખાતે ખાતે પેટ ફટે ઔર લાતે લાતે સર ટૂટે,
ફિરભી નઅમત ખાના દૌલત લાના તો ક્યૂં કર છૂટે ?

બેદિલ——સાથ મુઝેભી રખ્ખો તનહાઈસે તા આજાદ બનો,
યા મુઝકો ઉસ્તાદ બનાવો યા મેરે ઉસ્તાદ બનો.
લેકિન અયસા હો ન કહીં આશક હોકર નાશાદ બનો,
લયલીકે મજનૂં બન જાવો શીરીંકે ફરહાદ બનો.

અમાનત—મયઁ તો કુછ દિલશેર નહીં જો હસ્તી અપની ખ્વાર કરૂં,
અપને હિકમતપર આવૂં તો પરિયોંકોભી પાર કરૂં.

બેદિલ—

સબ કામ બનાના આતા હય, હર રંગ જમાના આતા હય.—સબ
સંદૂક રાતકો તોડૂં, બંદૂક બાતકી છોડૂં, આંખ એક લાતમેં ફોડૂં,
કોઈ મરતા ગિરતા આવે, ઉસ્કો બન્દા કચ્ચા ખાવે,
દુબલે પતલેકો દે મારે, કુત્તે બિલ્લીકો દુતકારે,
કુછ મારભિ ખાના આતા હય—સબ.
કુછ જેબ કાટકે લેલૂં, સૌ હાથ દાવકા ખેલૂં,
સૌ ઢંગકે પાપડ બેલૂં,
અંધે બહરેકો લલકારૂં, મુરગી કાટૂં કવ્વા મારૂં,
સોતા દેખૂં ગોતા દેદૂં, લડકા હોતો લડકે ખેદૂં,
હર ફનકા બહાના આતા હય—સબ.

બેદિલ——પનાહ ખુદાકી પનાહ ! પનાહ ખુદાકી પનાહ !
ન લાયે જો ઔરત, ઉઠાયે ન આફત,
ઉમરભર—ખુદાકી પનાહ !
નિકાહ કિયા જબ નિકાહ, નિકાહ કિયા જબ નિકાહ,
તબ ઔરતને પકડા, દિલા રોટી કપડા,
ગયા ઘર—ખુદાકી પનાહ !

ઝ઼લીલ હુઈ બીબી આહ ! ઝ઼લીલ હુઈ બીબી આહ
મરી સાલ ભરમેં, રહા કુછ ન ઘરમેં,
મિટા ઘર—ખ઼ુદાકી પનાહ !
તબાહ હુવા મયઁ તબાહ! તબાહ હુવા મયઁ તબાહ !
ન કૌડી કફ઼નકો, ન પયસા દફ઼નકો,
ગયા મર—ખ઼ુદાકી પનાહ !
ફ઼કીર હુવા મયઁ ફ઼કીર, ફ઼કીર હુવા મયઁ ફ઼કીર,
હ઼કીમોંકા ખ઼ર્ચા, દવાઈકા પર્ચા,
પડા સર—ખ઼ુદાકી પનાહ !
અમીર મિલી યક ફ઼િર ઔર ! અમીર મિલી યક ફ઼િર ઔર !
દિયા જ઼ર દિખાઈ, કિયા ફ઼િર સગાઈ,
લિયા જ઼ર—ખ઼ુદાકી પનાહ !
અજ઼બ ઇલાહી અજ઼બ, અજ઼બ ઇલાહી અજ઼બ !
વહ આઈ મેરે ઘર, તો પહલેસે બદતર,
સરાસર—ખ઼ુદાકી પનાહ !
તિલાક઼ દિયા બસ તિલાક઼, તિલાક઼ દિયા બસ તિલાક઼,
ઉસે મયઁને છોડા, મુંહ ઔરતસે મોડા,
બચા સર—ખ઼ુદાકી પનાહ !

બાબ તીસરા—દિખાવ છઠ્ઠા.

દિલશેર—બહરે ફ઼નાસે હોકર પાર, આપ ગઈ તુ અય દિલદાર,
છોડ મેરી કિશ્તી મઝધાર, યાર જાં નિસાર.
જગ હય અંધેરા હાય સભી, હાય મિલેંગે ફ઼િરભી કભી,
હાય કહાં તુ છોડ ગઇ, યાર જાં નિસાર !
યાર જાં નિસાર, યાર જાં નિસાર !
આતા હૂં અબ મયઁભિ નિગાર, યાર જાં નિસાર.

તમામ શુદ.